

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D. v právní věci **žalobce: L. D.**, zastoupen JUDr. Tomášem Plavcem, advokátem, se sídlem Rooseveltova 335, Chrudim, **proti žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2013, č.j. KrÚ 15653/2013,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému **s e** toto právo **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo zamítnuto odvolání žalobce proto rozhodnutí Městského úřadu Hlinsko ze dne 17.12.2012, č.j. HI 24425/2012/PrO správního orgánu prvního stupně a uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalobce byl shledán vinným ze spáchání přestupku, čehož se měl dopustit tím, že neoprávněně pěstoval pro vlastní potřebu v malém množství rostliny, rostlinu nebo houbu obsahující omamnou a psychotropní látku podle § 30 odst.1 písm. k) zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), když od přesně nezjištěného data v jarních měsících roku 2011 do dne 27.8.2011 na pozemku u své chaty evidenční č. E25 v katastru obce Vysočina - Rváčov pěstoval 99 rostlin konopí setého pro svoji potřebu. Žalobci bylo uloženo napomenutí, propadnutí věci a náhrada nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

Žalobní body:

Žalobce napadl žalované rozhodnutí včasnou žalobou, kterou vystavěl na následujících žalobních bodech:

Žalobce tvrdí nezákonnost napadeného rozhodnutí. Předně sporuje právní názor žalovaného v tom smyslu, že na spáchání přestupku nemá vliv způsob a důvod užívání pěstované rostliny (konopí seté). Tvrdí, že nebyly splněny materiální znaky přestupku. Žalovaný vycházel pouze z formálního pojetí přestupku. Žalobce je přesvědčen, že s ohledem na užívání vypěstovaného konopí k léčebným účelům jeho případ nenaplňuje znaky protiprávního jednání. To, že bylo konopí pěstováno výlučně pro léčebné účely žalobce, bylo prokázáno již v předchozím trestněprávním řízení. Léčba konopím pomáhá žalobci jeho stav stabilizovat. K množství rostlin pak žalobce uvedl, že s ohledem na klimatické podmínky a druh rostliny mohl využít pouze přibližně polovinu pěstovaných rostlin. Žalobce v rozhodnutí žalovaného spatřuje omezení jeho práva léčit se, což dle něj zakládá rozpor s čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Podpůrně pak argumentuje beztrestností pěstování konopí v řadě evropských zemí.

Žalobce sporuje závěr žalovaného o tom, že kdyby ve věci trestního řízení rozhodující krajský soud dospěl k závěru o právní nezávadnosti jednání žalobce, pak by nepostoupil věc k případnému projednání přestupku správnímu orgán.

Žalobce namítá uplynutí jednorocní lhůty k projednání přestupku podle § 20 zákona o přestupcích. Žalobce má totiž za to, že trestní řízení podle § 20 zákona o přestupcích je třeba vykládat zúženě jako trestní stíhání. Pak by se totiž do běhu uvedené doby nezapočítala pouze doba od zahájení trestního stíhání 24. 11. 2011 do skončení trestního řízení dne 3. 5. 2012, tedy přestupek by nebyl projednán v zákonem stanovené lhůtě jednoho roku.

Ze všech shora uvedených důvodů žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě:

Žalovaný setrval na právním názoru vysloveném v napadeném rozhodnutí, přičemž zdůraznil, že materiální znak přestupku je běžně naplněn jednáním popsáním v konkrétní skutkové podstatě přestupku, přistoupí-li však k jednání osoby další okolnosti, které znemožní, aby toto jednání porušilo nebo ohrozilo zájem společnosti, k naplnění materiálního znaku přestupku nedojde. (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 104/2008-45 ze dne 14.12.2009). Žalovaný zdůraznil, že do běhu promlčecí lhůty ve smyslu § 20 odst. 2 zákona o přestupcích se nezapočítává doba běžící od sepsání záznamu o zahájení úkonů trestního řízení policejním orgánem podle § 158 odst.3 trestního řádu, nikoliv od okamžiku zahájení trestního stíhání podle § 160 odst.1 trestního řádu nebo podle § 314b odst.1 trestního řádu.

Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Ve věci bylo v souladu s § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) rozhodnuto bez nařízení jednání.

Krajský soud posoudil důvodnost žalobních bodů takto:

Pěstování druhů a odrůd rostliny konopí, které mohou obsahovat více než 0,3% látek ze skupiny tetrahydrokanabinolů je zakázáno podle ustanovení § 24 písm. a) zák. č. 167/1998 Sb., o návykových látkách. Tedy, je zřejmé, že žalobce pěstoval rostliny, jejichž pěstování samo o sobě je jednoznačně zakázáno platnou a účinnou právní úpravou. Podle § 4, 8 cit. zákona je třeba mít k zacházení s návykovými látkami a přípravky povolení vydané Ministerstvem zdravotnictví. Žalobce v průběhu správního řízení ani v řízení před soudem neprokázal ani netvrdil, že je držitelem takového povolení.

V dané věci, jak žalovaný správně zhodnotil, nejde, na rozdíl od zvažování trestněprávního postihu při daných skutkových okolnostech, o to, za jakým účelem a v jakém rozsahu žalobce konopí používal, nýbrž skutková podstata § 30 odst. 1 písm. k) zákona o přestupcích, je naplněna již tou samotnou nespornou skutečností, že žalobce porušil zákaz daný zák. č. 167/1998 Sb., o návykových látkách. Žalobcem uváděné okolnosti hrají roli při zvážení postihu, když jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, konkrétně z uložení napomenutí, je dotčené správní orgány vzaly plně na zřetel.

Krajský soud tak námitku žalobce ohledně nenaplnění všech znaků skutkové podstaty vyhodnotil jako nedůvodnou a plně se ztotožňuje s právním názorem žalovaného a současně se odkazuje na písemné odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného. Co se týče dovětku ohledně domnělého postupu krajského soudu, který rozhodoval v trestním řízení, nejedná se o nosný důvod rozhodnutí žalovaného.

Co se týče běhu promlčecí lhůty ve smyslu § 20 odst. 2 zákona o přestupcích, je zcela zřejmé, že žalobce se snaží o účelový výklad zákona, přičemž záměrně zamlžuje jasné definované pojmy trestního práva, jakými jsou zahájení trestního řízení a zahájení trestního stíhání. Taková interpretace legálních pojmů je nepřijatelná, je třeba sledovat jednotnost právního řádu a právním pojmům přiznávat jejich obsah, jak jej měl zcela zjevně na mysli zákonodárce, tím spíše jedná-li se při výkladu obou právních předpisů o sféru veřejného práva. Rovněž tuto námitku tak soud vyhodnotil jako nedůvodnou.

Z důvodů shora rozvedených krajský soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného je zcela v souladu se zákonem, neshledal ani žádné vady řízení, pro které by byl povinen toto rozhodnutí zrušit *ex officio*, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl jako nedůvodnou.

O nákladech řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst.1 s.ř.s. Ve věci byl plně úspěšný žalovaný, který měl vůči žalobci právo na náhradu nákladů v soudním řízení důvodně vynaložených. Ze soudního spisu se však nepodává, že by žalovaný nějaké náklady v souvislosti s řízením před soudem měl, proto soud vyslovil, že žalobce jako neúspěšný účastník řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému se toto právo nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 21. srpna 2013

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová